

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Evy Hudobovej v právnej veci žalobcu: **P.**, s.r.o., **L.**, **B.**, IČO: **X.**, zast. Mgr. **J.**, advokátom, **V.**, **B.**, proti žalovanému: **A.**, spol. s r.o., **C.**, **P.**, IČO: **X.**, zast. JUDr. **B.**, advokátom, **S.**, **B.**, **o zaplatenie 6.200,- EUR s prísl.**, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5. februára 2007 č.k. 20 Cb 15/2004-117, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 5. februára 2007 č.k. 20 Cb 15/2004-117 v napadnutej časti **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy prvostupňového konania vo výške 87.477,63 Sk a trovy odvolacieho konania vo výške 12.811,- Sk na účet právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 20.000,- Sk s 5% úrokom z omeškania od 26.12.2003. Vo zvyšku žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplata 6.200 EUR s príslušenstvom, titulom nároku zo sprostredkovateľskej zmluvy o preprave vecí. Cena prepravy bola dohodnutá na 20.000,- Sk. Podľa žalobcu bol tovar vyložený až 5.11.2003, čím žalobcovi vznikla škoda 6.200 EUR, nakoľko musela byť zabezpečená preprava náhradného tovaru letecky z NNSR na Slovensko.

Súd prvého stupňa vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor s odôvodnením, že pokiaľ z titulu prepravy vznikla žalobcovi škoda, platia ustanovenia čl. 23 ods. 5,6, čl. 24 a 26 ods.1, čl. 28, čl. 30 ods. 3, čl. 40 a čl. 41 ods. 1 CMR, z ktorých vyplýva, že dopravca je v prípade prekročenia dodacej lehoty povinný nahradiť škodu len do výšky prepravy.

Súd vo veci vydal rozhodnutie dňa 30. septembra 2004, ktorým žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania, proti ktorému sa žalobca odvolal. Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti.

Súd prvého stupňa v novom konaní vykonal dokazovanie oboznámením s obsahom žaloby, listinnými dôkazmi a zistil, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že chceli uzavrieť a podľa ich tvrdení i uzavreli zmluvu o preprave vecí podľa § 610 a nasl. Obch.Z. Podľa predmetnej zmluvy žalovaný vykonal pre klienta žalobcu prepravu vecí podľa listu CMR č. Sk 1615312 zo dňa 3.11.2003 z Nemecka do B. s adresou príjemcu v Lozorne. Príjemca tovar prevzal 5.11.2003. Žalobca faktúrou č. 1313287 zo dňa 11.12.2003 vyfakturoval žalovanému náklady spojené s dodávkou náhradného tovaru vo výške 6.200 EUR.

Súd z listu žalobcu zo dňa 5.11.2003 zistil, že žalobca reklamoval u žalovaného oneskorenú vykládku prepravovaného tovaru, pričom súd námietku, že písomná reklamácia

mu nebola doručená, za účelovú, lebo nespochybnil vo svojej výpovedi, že prebiehala medzi nimi komunikácia ohľadne reklamácie.

Súd dospel k záveru, že na predmetnú zmluvu je potrebné aplikovať podľa § 756 Obch.Z. Dohovor o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave zo dňa 19.5.1956 uverejnený vo vyhl.č. 11/1975 Zb. Podľa čl. 23 ods. 5, 6, čl. 26 ods. 1, čl. 28 ods. 1, čl. 30 ods. 3, čl. 40 a čl. 41 ods. 1 CMR súd vyhodnotil vykonané dôkazy a mal za preukázané, že zásielka bola príjemcovi odovzdaná dňa 5.11.2003. Žalobca nárok na náhradu škody reklamoval v 21-dňovej lehote tak, ako predpokladá čl. 30 ods. 3 CMR, predložil listinný dôkaz preukazujúci opodstatnenosť nároku na náhradu škody spôsobenej oneskorenou prepravou tovaru. Pokiaľ ide o výšku škody, podľa čl. 23 ods. 5 dohovoru CMR, je prípustná len vo výške prepravného, preto žalobe do výšky 20.000,- Sk vyhovel a vo zvyšku zamietol vrátane úroku z omeškania, na ktorý vznikol nárok len do výšky 5% podľa čl. 27 ods. 1 dohovoru CMR.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Žalovaný podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie podaním zo dňa 12. marca 2007.

V odôvodnení odvolania uviedol, že žalovaný zotrváva na popieraní, že žalobca písomne reklamoval u žalovaného prekročenie dodacej lehoty podľa čl. 30 ods. 3 dohovoru CMR. Žalobca ničím túto skutočnosť nepreukázal, nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by faxovú výhradu, ktorou reklamoval prekročenie dodacej lehoty, odoslal žalovanému. Ďalej poukázal na to, že žalovaný za prepravu nezaplatil.

Žalovaný namietal i rozhodnutie o trovách konania, s ktorým vyslovil nesúhlas z dôvodu, že podiel úspech žalobcu v konaní bol len do výšky 10%, preto mal súd žalovanému priznať náhradu trov konania do výšky 80%.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odvolanie považuje za účelové a navrhol rozsudok v napadnutej časti potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 20.000,- Sk, je v súlade s právnym predpisom a základnou otázkou, ktorá zostala v konaní sporná je, či žalobca písomne u žalovaného reklamoval prekročenie dodacej lehoty tak, ako to predpokladá čl. 30 ods. 3 dohovoru CMR.

Predmetom konania je nárok z medzinárodnej prepravy tovaru t.j. miesto prevzatia zásielky a miesto jej dodania, ležali v dvoch rôznych štátoch. Preprava zásielky bola realizovaná z Nemecka na Slovensko, teda platia ustanovenia dohovoru CMR.

Medzi účastníkmi konania došlo k zmluvnému vzťahu, čo napokon žiadny z účastníkov nepoprel, ani v odvolacom konaní. Žalovaný ako dopravca prepravoval pre žalobcu resp. jeho zmluvného partnera zásielku tovaru zo zahraničia. Nakoľko žalovaný prekročil dodaciu lehotu, žalobca si objednal náhradnú dodávku tovaru letecky, čím mu vznikla škoda 6.200 EUR, ktorú vyúčtoval žalovanému. Žalobca v prvostupňovom konaní i v odvolacom konaní zotrval na svojom tvrdení, že podľa čl. 30 ods. 3 dohovoru CMR, poslal žalovanému výhradu v súvislosti s prekročením dodacej lehoty, o čom predložil kópiu písomného podania zo dňa 5.11.2003 (na l.č. 50). Žalovaný však v priebehu konania popieral doručenie písomnej výhrady. Žalobca ani v odvolacom konaní nepredložil dôkaz, že výhradu odoslal žalovanému.

Na právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi konania sa vzťahujú ustanovenia CMR, teda aj ust. čl. 30 ods. 1, podľa ktorého sa nárok na náhradu za prekročenie dodacej lehoty možno uplatniť len vtedy, ak sa dopravcovi zaslala písomná výhrada do 21 dní po tom, čo sa zásielka dala k dispozícii príjemcovi. Citované ustanovenie upravuje reklamácie, teda stanovuje zákonom predpokladané podmienky pre úspešnosť oprávneného. Odvolací sú pri posudzovaní predmetnej veci dospel k názoru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci, ale podľa názoru odvolacieho súdu vyvodil nesprávny záver v tom, že mal za preukázané splnenie predpokladu reklamácie žalobcu podľa čl. 30 ods. 3 dohovoru CMR, keď nebolo žiadnym vierohodným dôkazom preukázané, že výhrada žalobcu zo dňa

5.11.2003 bola žalovanému aj doručovaná. Žalobca ani v odvolacom konaní nevedel predložiť dôkaz o splnení podmienok pre reklamáciu podľa čl. 30 ods. 3 dohovoru CMR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok v napadnutej časti podľa § 220 ods.1 O.s.p. zmenil tak, že návrh zamietol. O trovách prvostupňového konania rozhodol podľa § 224 ods. 2 v spojení s § 142 ods. 1 tak, že úspešnému žalovanému priznal trovy prvostupňového konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za podaný odpor 12.675,- Sk a za úkony právnej pomoci vrátane paušálnej náhrady (prevzatie a príprava, podanie odporu, účasť na pojednávaní 30.9.2004, účasť na pojednávaniach 10.11.2006, 15.12.2006 a 5.2.2007), cestovné a strata času t.j. 74.802,63 Sk s DPH (v spise nie je dôkaz, že na deň 11.8.2006 bolo vytýčené pojednávanie, ale na 8.9.2006, ktoré bolo odročené na 13.10.2006, ktoré bolo zrušené) t.j. spolu trovy prvostupňového konania 87.477,63 Sk.

Úspešnému žalovanému podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., odvolací súd priznal trovy odvolacieho konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 2.000,- Sk a z úkonov právnej pomoci vrátane paušálnej náhrady (vyjadrenie k odvolaniu proti rozsudku na l.č. 37, podanie odvolania proti rozsudku na l.č. 117, účasť na odvolacom pojednávaní dňa 15.4.2008) t.j. 10.811,- Sk s DPH (náhrada za jeden úkon právnej pomoci v ďalšom odvolacom konaní, kde bolo predmetom konania len zaplatenie sumy 20.000,- Sk bola priznaná z výšky predmetu odvolacieho konania) t.j. spolu 12.811,- Sk trovy odvolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

V B. dňa 15. apríla 2008

JUDr. Jana Zemaniková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: